

Hrčke so nenavadno mile jeseni, ki je trajala od 2. do 20. dne t. m.

— (*Razjasnilo mesarjem o plačevanju daca za mlada goveda.*) Vredništvo je z ozirom na „vprašanje več Ljubljanskih mesarjev“ in na odgovor njegov v zadnjem listu „Novic“ prejelo od zakúpníštva užitnega daca sledeči popravek:

„Razlaganje po mlečnih ali stanovitnih zobéh, kako dolgo je živinče tele (telica), kedaj pa postane vol ali krava utegne v znanstvenem oziru resnično biti, al po „tarifi o vžitnini za Ljubljansko mesto“, izdani od c. kr. finančnega vodstva v Ljubljani od 22. oktobra 1875. leta ni takó. Po tej tarifi, katero sl. vredništvu na ogled priložimo, se ima od teleta čez eno leto starega toliko plačati kakor od vola, bika ali krave, namreč za vžitnino s prikladami skupaj 7 gold. 77 kr., in le od telét, do enega leta starih, 1 gold. 47 kr. To je postavna tarifa. Naj tedaj blagovoli sl. vredništvo to stvar v prihodnjem listu razjasniti, da se vsaka pomota in kriva misel odstrani, ki bi utegnila mesarjem sitnosti delati in jim celó kazen nakloniti.“

Vredništvo se ni moglo braniti, tega pojasnila vzeti v svoj list, ker se je prepričalo iz priložene tarife c. k. finančnega vodstva, da je v vsem resnično in da dacar ima postavno pravico, od teleta, ki je čez eno leto staro, zahtevati dac tak, kakor od vola in krave. Al ne moremo si kaj, da ne bi izrekli, da tarifa c. k. finančnega vodstva, ki govori „do enega leta“ in „čez eno leto“, sloni na tako omahljivi podlagi in odpira prepirom tako široka vrata, da je nujna potreba, da c. k. finančno vodstvo išče temeljite podlage, kedar bo delalo novo tarifo, in lahko mu bo najti tako podlago, ki odstrani vse prepire. Namesti, da govori od starosti do enega leta in čez eno leto, ki je še učenjaki vselej določiti niso v stanu, naj se tarifa za teleta kakor od jagnjet in prascev odloči po teži njihovih. Vaga bo dala najbolj pravično tarifo.

— (*Zadnji list „Novic“ je bil zasežen*) zarad članka „Avstrija in jugoslovanski boj“ in pa zarad „pobirkov iz časnikov“, v katerih „Novice“ na interpelacijo „Tagblattovo“ odgovarjajo „Turškemu“ listu. Mirno pričakujemo razsodbe o obéh člankih od prihodnjih zgodeb svetá.

Oglasi učencev, ki hočejo

prijeti v podkovsko in živinozdravsko šolo, sprejemajo se s pogoji, ki so bili v 41. listu „Novic“ naznanjeni, do 5. dne prihodnjega meseca. Šolsko vodstvo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Državni zbor se je začel. Koj v 1. seji so mu ministri predložili več načrtov unih postav. Finančni minister mu je pa kar 6 novih davkovskih predlog izročil (o zemljiškem, hišnem, pridobitnem, dohodkinem, glavnem (personalnem) davku, o davku delniških družeb). Davkov tedaj vsake sorte, starih predrugačenih in drugih novih! — Proračun državni kaže konec leta zopet veliko primanjkuje. — Turško vprašanje pa je prišlo tudi koj v 1. in 2. zborovanji na dnevni red. Poslanci dr. Fanderlik, dr. Klaić, dr. Vošnjak, grof Barbo, dr. Pražak, Weber, Pfeifer, Nabergoj, dr. Vitezić, dr. Meznik, dr. Srom, Wurm, Ganzwohl, dr. Kusy in dr. Mildschuh so brž že v 1. seji stavili interpelacijo do ministra-predsednika: ali ga je volja, zbornici poslancev razodeti, kaj da je vlada storila ali kaj storiti namerava, da se na Turškem slovanskim kristijanom stvára tak politični položaj, da bodo oni zadovoljni in ki se sklada s koristjo Av-

strije in iskrenimi željami Slovanov Avstrijskih? — V 2. seji pa je po viharjih klubnih sejah 115 poslancev liberalcev vsake sorte stavilo tudi vprašanje do vlade, skovano v duhu Magjarskem, Turkom prijaznem. Velik prepir in razgovor je bil v klubu levice in napredne stranke, predno so skovali svojo interpelacijo, katere pa mnogo teh strančarjev podpisati ni hotelo. Tako zmešani so, da sami ne vedó, kaj naj bi rekli in kaj naj bi zahtevali od vlade.

Sploh se svet meša, kakor še nikoli ne, in zato tudi ni čuda, da na burzah pada vrednost obligacij kot snopje in cena zlatu više gre. Edina Rusija se ni dala motiti po nakanah Turkov in njihovih zagovornikov. Polagoma in prevdarno je postopala do cilja svojega, ki ni nič drugega nego mučenike rešiti jarma Turškega. General Ignatiev je zopet v Carigradu in je Turčiji prinesel „zadnjo besedo“ (ultimatum) Ruske vlade, ki zahteva troje: premirje na 6 tednov, samostojnost Bulgarije, Bosne in Hercegovine in pa poročstvo Evrope, da te dežele v resnici postanejo samostojne. General Ignatiev dela zdaj v Carigradu na to, da bi se ondašnji zastopniki Evropejskih vlad združili z zahtevami Ruskimi. Sliši se, da Turčija že popušča svojo trdoglavnost, da je sprejela 6tedensko premirje in da hoče pričeti pogajanje na temelji Andrassyevih predlogov. Včeraj pa so, kakor „Obzor“ javlja, v Zagreb prišli privatni telegrami iz Budapešta, da Andrassy je odstopil, a če ni, da je Magjarski politiki za zmirom odzvonilo.

Ker Osmanom prijazna diplomacija ne more več Turčije rešiti, prihiteli so jej Peštanski študentje na pomoč z manifestom, ki so ga poslali Dunajskim študentom in v katerem jih pozivljajo na pomoč Turkom, ki kri prelivajo na bojišči. „Naša dolžnost je — pišejo mladi Magjari — da celimo bolečine ranjenih v interesu našem in interesu kulture! Oni so bratje naši po krvi. Proč s tiranskim barbarizmom sovražnikov naših, živela civilizacija!“ — Ta norčavi manifest je pač novo znamenje „civilizacije“ Magjarske in ordene vseh Turških „rossschweifov“ zasluži, kdor je Peštanskim študentom navdahnul oni „manifest“.

Iz Turškega bojišča. — Plamen šviga čedalje više. S premirjem ne bode nič, čeravno so Turki zdaj že zadovoljni s tem, da se sklene le na šest tednov. Važne so novice, ki so zadnje dni prišle iz juga. Najvažnejša je ta, da je Rumunski knez Karol postavil se na čelo svoji vojni, kar pomeni vojsko s Turkom. Tudi Grški kralj, ki je prišel na Dunaj, je v naglici odpotoval domú; najbrže bo posnel Rumunskega kneza, ker Grški narod hoče vdariti po Turku. Po takem bo v kratkem ves jug v orožji proti Turčiji. — Rusija do danes ni še oficijelno napovedala vojske, al njena armada je ob vseh stranéh pripravljena na odhod tako, da lahko vsak hip prestopi Turške meje. Vrh tega pa neprenehoma dohajajo Ruski častniki in vojaki v Srbsko armado.

Zadnje dni so imeli Srbi hude boje, ker so Turki vse sile napeli, da bi prodrli dalje v Srbijo. Al vkljub veliki večini niso bili kos Srbski hrabrosti; morali so se po velikih zgubah vmakniti. Izdatnega vspeha sicer tudi Srbi niso imeli. — Vesela novica pa je prišla iz bojišča ob Črnigori nad Podgorico. Črnogorci so namreč pod poveljstvom Boža Petrovića vzeli zelo močno in važno trdnjavo Medun z ostalo posadko in vsem, kar je bilo v njej. Bilo je zato 20. dne t. m. veliko veselje na Cetinji, pevanje in streljanje. S tem so dobili Črnogorci važno mesto, tako, da jim od tega kraja Turki ne morejo več lahko do kože, in res se je glavna četa že daleč nazaj umaknila. — Nasledki teh dogodeb so, da so se tudi ustajniki povsod zopet oživili.